

Justitsministeriet har forstået notatet (Claus Haagen Jensens og Oluf Jørgensens notat af 26. november 1997) således, at denne retsopfattelse bestrides.

Baggrunden for den nævnte opfattelse er, at en myndigheds journaliseringspraksis i almindelighed vil afspejle, hvilken indholdsmæssig samhörighed der er mellem myndighedens dokumenter. Det forhold, at en samling af dokumenter journalteknisk behandles som én sag, kan således normalt - som følge af hele journaliseringsordningens formål - tages som udtryk for, at myndigheden anser dokumenterne for at have en sådan indbyrdes samhörighed, at det er naturligt og hensigtsmæssigt at behandle dem som en afgrænset enhed.

Notatet kan give det indtryk, at Justitsministeriet står alene med den anførte retsopfattelse. Der kan derfor være grund til at nævne, at det også i Folketingets Ombudsmands praksis er antaget, at myndighedernes journaliseringspraksis har vejledende betydning ved fastlæggelsen af offentlighedslovens sagsbegreb, jf. f.eks. ombudsmandens beretning for 1991, side 47 ff. (særligt side 48 f.), vedrørende udtrykket »sager om lovgivning« i lovens § 2, stk. 2.«

2. Den udtalelse fra Folketingets Ombudsmand, som der henvises til i besvarelsen (og i det nu stillede spørgsmål), drejede sig om, hvorvidt Boligministeriets og Finansministeriets sager vedrørende en eventuel flytning af Danmarks Statistik til nye lokaler kunne anses for omfattet af udtrykket »sager om lovgivning, herunder bevillingslove« i offentlighedslovens § 2, stk. 2, og dermed undtaget fra lovens anvendelsesområde.

På side 48-49 anfører ombudsmanden bl.a. følgende generelle betragtninger om offentlighedslovens sagsbegreb:

»Holdbarheden af det meddelte afslag på aktindsigt afhænger herefter af, om de omhandlede dokumenter vedrørende evt. flytning af Danmarks Statistik korrekt er henført under begrebet »sager om lovgivning, herunder bevillingslove«.

Offentlighedslovens sagsbegreb er ikke defineret i lovteksten og er heller ikke søgt præciseret i forarbejderne. Loven må således antages at henholde sig til almindelig sprogbrug og tilsvarende administrative traditioner. Det giver sjældent fortolkningsproblemer, når der begæres aktindsigt i sager i gængs forstand, dvs. konkrete afgørelsessager. Er der derimod tale om forvalt-

ningens faktiske virksomhed, om mere omfattende enkelt dispositioner eller om forvaltningens generelt prægede virksomhed, er sagsbegrebet helt upræcist og i realiteten indholdsløst som selvstændigt kriterium for fastlæggelse af lovens anvendelsesområde.

Den journalmæssige og praktiske (sagsomslag mv.) behandling og opbevaring af dokumenterne er vejledende, men kan selvsagt ikke i sig selv være afgørende for, hvorvidt der skal gives aktindsigt.«

3. Det, som Justitsministeriet i den nævnte besvarelse har anvendt ombudsmandens udtalelse til, er at illustrere, at Justitsministeriet ikke står alene med den opfattelse, at myndighedernes journaliseringspraksis har en vis vejledende betydning ved fastlæggelsen af offentlighedslovens sagsbegreb i konkrete tilfælde.

Samtidig er det klart, at journaliseringspraksis ikke kan være *afgørende*. F.eks. kan en offentlig myndighed selvsagt ikke bringe sager, der ikke vedrører lovgivning, ind under undtagelsesbestemmelsen i offentlighedslovens § 2, stk. 2, ved at journalisere sagsakterne på en lovgivnings-sag.

På den baggrund er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke nogen modstrid mellem det, der er anført i den nævnte besvarelse, og det, der er anført i ombudsmandens udtalelse. Det er tværtimod begge steder (i relation til forskellige bestemmelser i offentlighedsloven - henholdsvis § 4, stk. 3, og § 2, stk. 2) kommet til udtryk, at myndighedernes journaltekniske behandling har vejledende - men ikke i sig selv afgørende - betydning for fastlæggelsen af lovens sagsbegreb.

Det tilføjes, at den foreslåede lovændring ikke berører fastlæggelsen af lovens sagsbegreb. Om begæringer om aktindsigt i personalesager m.v. kan anses for tilstrækkeligt konkretiserede, vil således også efter en gennemførelse af lovfor-slaget skulle afgøres efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 4, stk. 3. Der henvises i den forbindelse til pkt. 2 i besvarelsen af spørgsmål nr. 2 ovenfor.

Spørgsmål nr. 9:

Udvalget anmoder om teknisk bistand til udformning af ændringsforslag, der sikrer, at offentligt ansatte automatisk bliver orienteret om, hvem der har søgt aktindsigt i deres personale-